

Је ле на Ко са нић-По ду на вац: На РТС-у бих прво променила директора

(Политика, 6.6.2010)

B92

Је-ле-на Ко-са-нић-По-ду-на-вац (38) оли-че-ње је жен-ске ле-по-те. Али, то ни-је њен је-ди-ни ква-ли-тет. Озбиљ-но се ба-ви-ла ру-ко-ме-том и осва-ја-ла европ-ске тро-фе-је, а да-нас је јед-на од на-ших во-де-ћих но-ви-нар-ки! Са са-мо 22 го-ди-не ин-тер-вју-и-са-ла је све во-де-ће по-ли-ти-ча-ре у ре-ги-о-ну. Ње-ни ин-тер-вјуи су се пам-ти-ли по бес-ком-про-ми-сним пи-та-њи-ма, али их не ра-ди већ се-дам го-ди-на! Ви-ше јој, ка-же, ни-је иза-зов раз-го-вор с по-ли-ти-ча-ри-ма ко-ји су 15 го-ди-на у истим уло-га-ма. По-след-њих го-ди-на је уред-ни-ца Ин-фор-ма-тив-не ре-дак-ци-је Те-ле-ви-зи-је Б92, па и по-ред ни-за по-ну-да, у го-ди-ни но-ви-нар-ских тран-сфе-ра, јав-но по-ру-чу-је: „Оста-јем!“ Ни-ка-да ни-је би-ла ни члан НУНС-а, ни УНС-а, јер не-ма по-тре-бу да не-где при-па-да, а мр-зо-вољ-на је и пре-ма при-је-ми-ма. Ни-кад не од-ла-зи та-мо где ра-до иде ве-ћи-на но-ви-на-ра. И спорт и но-ви-нар-ство тра-же по-себ-ну енер-ги-ју, а Је-ле-на је по-се-ду-је. Ово је ин-тер-вју ко-ји је да-ла пр-ви пут по-сле се-дам го-ди-на па-у-зе, са-мо за-то што јој се, ка-же, ова ру-бри-ка „По-ли-ти-ке“ ве-о-ма до-па-да.

Ка-ко се по-ста-је све-зна-ли-ца?

За-и-ста не знам. Не при-па-дам тој ка-те-го-ри-ји љу-ди. Исти-на је да се све че-шће по-ја-вљу-ју љу-ди ко-ји ми-сле да зна-ју све и та-ко се по-на-ша-ју. Кад пре-по-знам ту осо-би-ну увек по-ми-слим исто: ка-да би љу-ди при-ча-ли са-мо оно што зна-ју – на-ста-ла би ве-ли-ка ти-ши-на.

За-што сте иза-бра-ли ру-ко-мет?

Кад сам има-ла де-сет го-ди-на би-ла сам оп-чи-ње-на игром Ме-та-ло-пла-сти-ке, а и у школ-ском дво-ри-шту се играо или фуд-бал или ру-ко-мет. Ру-ко-мет је-сте груб, али је и бр-зо-ми-сле-ћи, адре-на-лин-ски спорт, а ја сам увек во-ле-ла ту вр-сту над-ме-та-ња. Ше-сна-ест го-ди-на сам игра-ла у нај-тро-феј-ни-јем клу-бу – Рад-нич-ком. Ка-пи-тен нам је би-ла Дра-га-на Пе-шић, а уз њу још де-сет ре-пре-зен-та-тив-ки. Би-ле смо, го-ди-на-ма, нај-бо-ље у Евро-пи!

Ко је "најбољи" а ко "најгори" новинар у Србији?

Пише: Јелена Косанић-Подунавац, Александар Тијанић
среда, 09 јун 2010 11:00

Шта сте ура-ди-ли с ме-да-ља-ма?

Сло-же-не су у ку-ти-ју успо-ме-на. Од ру-ко-ме-та чу-вам мно-го ва-жни-је успо-ме-не. Спорт мо-же да оја-ча дух,а нај-ва-жни-ја лек-ци-ја ко-ју сам на-у-чи-ла је да се по-сле по-ра-за не пре-да-јем, да је мо-гу-ће увек из-бо-ри-ти но-ву по-бе-ду.

За-што сте на-пу-сти-ли ру-ко-мет?

Има-ла сам 24 го-ди-не,санк-ци-је су до-ту-кле срп-ски спорт,ни-је ви-ше би-ло иза-зо-ва. С те-ре-на нај-бо-љих свет-ских еки-па све-де-ни смо на ло-кал-не утак-ми-це. А и зна-ла сам да је ру-ко-мет са-мо љу-бав, не и мој бу-ду-ћи по-сао.

Ово је го-ди-на фуд-ба-ла. Да ли га во-ли-те?

Пре-суд-ну уло-гу у тој љу-ба-ви имао је мој отац. У тре-ћој го-ди-ни сам до-би-ла лоп-ту с ли-ко-ви-ма свих игра-ча Цр-ве-не зве-зде: Са-вић, Пи-жон, Ше-стић, Љу-ков-чан... Ре-дов-но ме је во-дио на утак-ми-це на „за-пад”. Са-да не идем на ста-ди-он. Та-мо при-сто-јан свет ви-ше не мо-же да оде због го-ми-ле ху-ли-га-на ко-ји мал-тре-ти-ра-ју све око се-бе. Очи-глед-но на-ше дру-штво ни-је спо-соб-но да ре-ши овај акут-ни про-блем, иако мно-го то-га мо-же-мо да при-ме-ни-мо од, на при-мер, Ен-гле-за.

А ка-ко Ви ре-ша-ва-те про-блем од-ла-ска ва-ших но-ви-на-ра на РТС?

Ни-ко од ових љу-ди ни-је оти-шао за-то што, по-сле то-ли-ко го-ди-на ра-да на Б92, ми-сли да је Алек-сан-дар Ти-ја-нић све-ти-о-ник сло-бод-ног но-ви-нар-ства или за-то што ми-сле да не-што но-во мо-гу да на-у-че. Ме-ди-ји у Ср-би-ји су у кри-зи, осим кре-а-тив-не, ми-слим и на фи-нан-сиј-ску, а по-себ-но Б92 ко-ји због ис-тра-жи-ва-ња зло-у-по-тре-ба у др-жа-ви ни-је оми-љен ме-ђу огла-ши-ва-чи-ма. Прет-по-ста-вљам, а не мо-гу да го-во-рим у име ко-ле-га ко-ји су оти-шли, ве-ро-ват-но сва-ко пред со-бом има не-ко об-ја-шње-ње, али мо-гу-ће је да су сма-тра-ли да за-слу-жу-ју ве-ћу

Ко је "најбољи" а ко "најгори" новинар у Србији?

Пише: Јелена Косанић-Подунавац, Александар Тијанић
среда, 09 јун 2010 11:00

са-тис-фак-ци-ју – би-ло нов-ча-ну, би-ло про-фе-си-о-нал-ну и да су због то-га оти-шли на те-рен где за љу-де с Б92 не-ма не-ке по-себ-не кон-ку-рен-ци-је, јер су од-мах у глав-ним уло-га-ма.

Да ли сте зах-те-ва-ли да се не-ки љу-ди за-др-же?

Кад не-ко од-лу-чи да оде, обич-но је од-лу-ка ко-нач-на, јер се Б92 не оста-вља та-ко ла-ко. Оно што је, у овом слу-ча-ју, ипак, на-ша са-тис-фак-ци-ја је да у „Днев-ни-ку” РТС, углав-ном, основ-ну те-му чи-ни при-ку-пља-ње ре-ак-ци-ја на оно што смо ми из Б92 от-кри-ли и – већ об-ја-ви-ли.

Да ли у Б92 оста-ју са-мо они ко-ји не-ма-ју ку-да да оду?

У Б92 и са-да ра-ди нај-бо-љи тим те-ле-ви-зиј-ских но-ви-на-ра: Бран-ки-ца Стан-ко-вић, Ју-го-слав Ћо-сић, Да-ни-ца Ву-че-нић, Сан-да Са-вић, Љу-би-ца Гој-гић... Би-ло ког но-ви-на-ра, с би-ло ко-је те-ле-ви-зи-је, да ста-ви-те пре-ко пу-та њих, да се так-ми-че, не-ће би-ти ком-пе-тент-ни-јих пи-та-ња не-го од стра-не љу-ди с Б92. На-ши но-ви-на-ри, по-пут Бран-ки-це, ри-зи-ку-ју и жи-вот ис-тра-жу-ју-ћи нај-ва-жни-је те-ме срп-ског дру-штва! То је хра-брост пред ко-јом сви дру-ги мо-гу са-мо да за-не-ме. Ни-ка-да ни-ко-га ни-сам осу-ђи-ва-ла што је оти-шао из Б92. Сва-ко ко ми-сли да му не-где мо-же би-ти бо-ље има ле-ги-тим-но пра-во да иза-бе-ре. Као што и ве-ћи-на нас, чи-ји је из-бор да оста-не-мо, и у тре-нут-ку ве-ли-ке кри-зе, има-мо раз-ло-ге ко-ји над-ја-ча-ва-ју би-ло ка-кве ци-фре. А раз-ло-зи ни-су са-мо емо-тив-ни, већ пре све-га – про-фе-си-о-нал-ни.

Ка-ко ће Б92 оп-ста-ти?

Мо-ра-ће-мо да се бо-ри-мо на тр-жи-шту на ко-ме смо у под-ре-ђе-ном по-ло-жа-ју. Кон-ку-рен-ци-ја су нам те-ле-ви-зи-је иза ко-јих сто-је или до-ма-ћи тај-ку-ни или озбиљ-не стра-не ком-па-ни-је. Они не-ма-ју про-блем с нов-цем, па мо-гу да ку-пе нај-а-трак-тив-ни-ји филм-ски или спорт-ски про-грам. РТС има нај-ла-год-ну по-зи-ци-ју, јер се из ње-по-ва свих гра-ђа-на Ср-би-је сли-ва озбиљ-ан но-вац у њи-хо-ву ка-су, а власт не-ма хра-бро-сти да им бар огра-ни-чи вре-ме за ре-кла-ме и омо-гу-ћи оста-лим те-ле-ви-зи-ја-ма ка-кав-та-кав рав-но-пра-ван по-ло-жај.

Да ли је про-блем што се Б92 на-ви-као на до-на-ци-је?

Ве-ћи-на ме-ди-ја ко-ји ни-су би-ли ре-жим-ски у вре-ме вла-да-ви-не Сло-бо-да-на Ми-ло-ше-ви-ћа до-би-ја-ла је по-моћ из ино-стран-ства, јер дру-га-чи-је ни-су мо-гли да оп-ста-ну. Па ко је смео да се ре-кла-ми-ра и да-је но-вац јед-ном Б92 у тре-нут-ку кад от-кри-ва-мо да ре-жим сто-ји иза уби-ста-ва Стам-бо-ли-ћа, Ћу-ру-ви-је... Или док ис-тра-жу-је-мо у чи-јим је це-по-ви-ма но-вац гра-ђа-на Ср-би-је? Ни у вре-ме ДОС-а ни-је би-ло бо-ље због тра-ди-ци-о-нал-не не-зре-ло-сти по-ли-ти-ча-ра у Ср-би-ји ко-ји су, ка-ко стиг-ну на власт, уве-ре-ни да и ми тре-ба да их по-ште-ди-мо и иг-но-ри-ше-мо афе-ре. Под-се-ти-ћу да је Ве-ран Ма-тић, у вре-ме Ми-ло-ше-ви-ћа, био ухап-шен, а у вре-ме ДОС-а је осва-нуо на по-тер-ни-ца-ма ко-је су ле-пље-не по ули-ца-ма Бе-о-гра-да. Ни-јед-на власт нас ни-је во-ле-ла, што је на-ма при-род-но ста-ње. Са-ми би-смо се за-бри-ну-ли да је дру-га-чи-је. За-то смо, чак и ка-да је Б92 не-ко-ли-ко пу-та ан-га-жо-вао вр-хун-ске ме-на-це-ре ко-ји су се ба-ви-ли са-мо фи-нан-си-ја-ма, на-и-ла-зи-ли на за-тво-ре-на вра-та. Јер, у овој зе-мљи је све уве-за-но и – би-знис и по-ли-ти-ка!

А да ли зна-те да Б92 би-је глас да је ана-ци-о-на-лан?

Ети-ке-ту „из-дај-ни-ка“ до-би-ли смо још у вре-ме вла-да-ви-не Ми-ло-ше-ви-ћа, а по-што на-зад-не сна-ге још има-ју ве-ли-ку уло-гу у овом дру-штву тај епи-тет нас и да-ље пра-ти. То се нај-че-шће по-на-вља ка-да не-ко-га од по-ли-ти-ча-ра или би-зни-сме-на пи-та-мо за „па-три-от-ски ло-по-вљук“. Али ка-да би сте их пи-та-ли да ли мо-гу да се се-те ко-ји је то „ро-до-љу-би-ви-ји“ ме-диј на-пра-вио озбиљ-не ис-тра-жи-вач-ке еми-си-је о зло-чи-ни-ма над Ср-би-ма у Оси-је-ку, зло-чи-ну у ту-злан-ској ко-ло-ни или ко је от-крио афе-ру „Жу-та ку-ћа“ и тр-го-ви-ну ор-га-ни-ма у Ал-ба-ни-ји... Та-да би, обич-но за-ћу-та-ли. Са-мо они ко-ји и да-ље ми-сле да ле-ше-ви Ал-ба-на-ца ни-су би-ли за-тр-па-ни у Ба-тај-ни-ци, усред Бе-о-гра-да, мо-гу та-кве ства-ри да го-во-ре. Зло-чин је зло-чин, на чи-јој год стра-ни да је по-чи-њен. Ти-ме смо се ру-ко-во-ди-ли. Нас је-ди-но за-ни-ма – исти-на!

Да ли је исти-на да су Вам ДС, ДСС и Г17 ну-ди-ли ру-ко-во-де-ће функ-ци-је на РТС-у?

Да бу-дем глав-на уред-ни-ца РТС-а, па и ди-рек-тор, по-ну-ђе-но ми је од стра-не

Ко је "најбољи" а ко "најгори" новинар у Србији?

Пише: Јелена Косанић-Подунавац, Александар Тијанић
среда, 09 јун 2010 11:00

раз-ли-чи-тих вла-да, али сам то већ не-ко-ли-ко пу-та од-би-ла. Иако ни-ка-да ни-сам ни-јед-ним сво-јим по-те-зом по-ка-за-ла же-љу да одем у РТС, ни-ти сам се ну-ди-ла јав-но или тај-но, по-ну-ђе-не су ми ви-со-ке функ-ци-је. Но-ви-на-ри с ко-ји-ма ра-дим се увек по-тру-де да по ор-га-ни-за-ци-о-ним спо-соб-но-сти-ма, у уре-ђи-ва-њу, бу-дем на „до-бром гла-су”, па прет-по-ста-вљам да је глав-ни мо-тив тих по-ну-да би-ло то пре-по-зна-ва-ње мо-је енер-ги-је, да мо-гу да ру-ко-во-дим „глав-ном” те-ле-ви-зи-јом и про-ме-ним је. Али док год на-ши по-ли-ти-ча-ри раз-ми-шља-ју да се уред-ник по-ста-вља да би се пре-ко ње-га вр-шио ути-цај – то за ме-не ни-је мо-рал-на при-ча.

Став по-ли-ти-ча-ра је да са-мо кри-ти-ку-је-те, а не-ће-те да уче-ству-је-те у про-ме-ни Ср-би-је на-бо-ље?

То ни-је мој по-сао. Мој по-сао је но-ви-нар-ство. И то баш за-то што сам про-тив-ник упли-ва по-ли-ти-ке у ме-ди-је. Од-у-век сам ра-ди-ла са-мо у оним но-вин-ским ку-ћа-ма ко-је су би-ле из-ра-зи-то кри-тич-не пре-ма вла-сти. То чи-ним са-мо за-то што же-лим да у овој зе-мљи до-при-не-сем кон-струк-тив-ним про-ме-на-ма на бо-ље. Али, све ме-диј-ске ку-ће у ко-ји-ма сам ра-ди-ла: НТВ Сту-дио Б, лист „На-ша бор-ба”, не-дељ-ник „Евро-пља-нин” су, на-жа-лост, пре-у-зе-ти су од стра-не ре-жи-ма или угу-ше-ни... А Слав-ко Ћу-ру-ви-ја је уби-јен.

И Алек-сан-дар Ти-ја-нић Вас је на-вео као фа-во-ри-та да га за-ме-ни-те. Ка-кав је Ваш од-нос с њим?

Тај од-нос не по-сто-ји. До-ду-ше, он, из-гле-да, во-ли да ме, по-вре-ме-но, по-ме-не у сво-јим ин-тер-вју-и-ма, па од то-га не мо-гу да се од-бра-ним. Сва-ка-ко да не сма-трам ком-пли-мен-том да ме Ти-ја-нић хва-ли, али он ту има свој ин-те-рес. Ово за фа-во-ри-та би-ла је про-во-ка-ци-ја, јер је же-лео да учвр-сти по-зи-ци-ју за ко-ју се бо-ри из – пет-них жи-ла. Ја не ми-слим да је он до-бро во-дио РТС, јер је че-сто еми-то-вао про-грам ис-под сва-ког ци-ви-ли-за-циј-ског ми-ни-му-ма, по-ди-ла-зио је све-му што је ло-ше у Ср-би-ји. Он оп-ста-је на функ-ци-ји у свим си-сте-ми-ма. А ка-ко за-и-ста оп-ста-је, искре-но, не за-ни-ма ме. Мо-жда га се по-ли-ти-ча-ри пла-ше, али не ве-ру-јем да га, по-сле то-ли-ких по-ли-тич-ких сал-то мор-та-леа – по-шту-ју. Ако бих о ње-му ишта мо-гла по-зи-тив-но да ка-жем то је по-хва-ла ње-го-вог брит-ког пе-ра. Не ми-слим на пе-ри-о-де при-ми-тив-ног бла-ће-ња љу-ди у ко-лум-на-ма, већ за не-ке тек-сто-ве о Сло-бо-да-ну Ми-ло-ше-ви-ћу.

Шта би-сте Ви про-ме-ни-ли на РТС?

Ди-рек-то-ра. Та ме-диј-ска ку-ћа за-слу-жу-је озбиљ-ног ме-на-џе-ра јер и по-ред де-се-ти-на ми-ли-о-на ко-ји из на-ших џе-по-ва од-ла-зе на њи-хов ра-чун и ено-рм-ног нов-ца од ре-кла-ма Ти-ја-нић стал-но го-во-ри ка-ко ло-ше сто-је фи-нан-сиј-ски, да има-ју ве-ли-ке ду-го-ве... Ето, и он се по-жа-лио да има пла-ту од са-мо 150.000 ди-на-ра... Про-блем РТС-а је што су га пре-га-зи-ле то-ли-ке по-ли-тич-ке вој-ске и до-ве-ле сво-је гар-ни-ту-ре но-ви-на-ра. Сви су, по-том, оп-ста-ја-ли и на-пра-вио се је-дан ба-ласт. Б92 је за њих од-у-век био сим-бол сло-бод-ног но-ви-нар-ства. И по-што имам при-ви-ле-ги-ју да би-рам Б92 је био и остао мој из-бор.

Али, не мо-же-те да не-ги-ра-те да Ти-ја-нић ни-је на-пра-вио ре-зул-тат. РТС има нај-ве-ћу гле-да-ност?

Да, Ти-ја-нић, по-што га ви-ше ни-ко јав-но не хва-ли, има по-тре-бу да се са-мо-хва-ли-ше. Глав-на те-за о „опо-рав-ку РТС-а” је ка-ко Бо-ја-на Ле-кић ни-је об-ја-ви-ла вест о уби-ству пре-ми-је-ра јер се за-кљу-ча-ла да пла-че. Си-гур-на сам да би он то хлад-не гла-ве од-ра-дио. Мо-жда сам при-стра-сна, али Бо-ја-на и Ти-ја-нић су две пот-пу-но не-у-по-ре-ди-ве ка-те-го-ри-је но-ви-на-ра. Док је она из-ве-шта-ва-ла по сне-гу с де-мон-стра-ци-ја опо-зи-ци-је, ри-зи-ку-ју-ћи да до-би-је пен-дре-ком по гла-ви, Ти-ја-нић је, као Ми-ло-ше-ви-ћев ми-ни-стар, у то-пли-ни не-ке кан-це-ла-ри-је, мо-жда, пи-јуц-као ка-фу с дру-га-ри-цом Мар-ко-вић. Уоста-лом, ни-је ми ја-сно за-што је то-ли-ко оп-ште-при-хва-ће-на Ти-ја-ни-ће-ва те-за о гле-да-но-сти по сва-ку це-ну. Че-кај-те, ако вас ми, гра-ђа-ни, пла-ћа-мо, не тра-жи-мо да бу-де-те нај-гле-да-ни-ји, већ да но-вац ис-ко-ри-сти-те за сми-сле-не еми-си-је у ко-ји-ма ће-те се ба-ви-ти кључ-ним про-бле-ми-ма овог дру-штва.

Да ли сме-те та-ко кри-тич-ни да бу-де-те и пре-ма Ве-ра-ну Ма-ти-ћу? Шта ње-му за-ме-ра-те?

То што ни-је глав-ни уред-ник РТС-а јер са сми-слом за оп-ште-дру-штво-не про-бле-ме и ин-стинк-том за ху-ма-ни-тар-не про-јек-те ду-бо-ко ве-ру-јем да би пру-жио Ср-би-ји нај-бо-љи мо-гу-ћи про-грам. Не би-смо гле-да-ли се-ри-је ко-је ве-ли-ча-ју за-о-ста-лост, не би се мо-гло до-го-ди-ти да су деч-ји и до-ку-мен-тар-ни про-грам слу-чај-ност у про-грам-ској ше-ми. Ве-ру-јем да му пре-но-си из скуп-шти-не не би би-ли ба-ласт јер их не би са-мо пре-но-сио већ и ор-га-ни-зо-вао озбиљ-не ди-ја-ло-шке еми-си-је у ко-ји-ма

би се ана-ли-зи-ра-ло све што је ура-ђе-но, а још ви-ше оно што ни-је. Да-кле, Ве-ра-на на РТС, а он-да би-смо и ми до-ве-ли не-ко-га ко би ку-пио од-лич-не фил-мо-ве, ко-ји би по-мо-гли да наш ин-фор-ма-тив-ни про-грам осим ути-ца-ја има и још ве-ћу гле-да-ност. Ша-лим се, на-рав-но... Ве-ран је ин-сти-ту-ци-ја Б92 и не бих мо-гла да за-ми-слим Б92 без ње-га. Али ко зна, мо-жда Ти-ја-нић и ње-га по-зо-ве, кад се већ то-ли-ко ужи-вео у уло-гу де-мо-кра-те...

Александар Тијанић: Ви сте спасили Б92, ја сам упропастио РТС

(Политика, 10. 6. 2010)

Госпођо, из вашег интервјуа „Више од спорта” и СМС које ми шаљете, видљиво је да у наше односе, потпуно једнострано, уносите вишак страсти. Непотребно. Потписујем оцене које сте, о себи и мени, несебично изrekli: ви сте најбољи српски новинар, ја сам најгори српски новинар. Ви сте спасили Б92. Ја сам упропастио РТС. Ви бисте на РТС-у одмах променили директора. Ја исто. Ви стварате десетине новинара, ја их отимам. Ви сте морални, ја нисам. Ви, познато је, не мешате политику и новинарство, ја бркам то двоје. Наш однос не постоји, али ми ипак шаљете СМС. Сваки добронамерни грађанин Србије, хтео не хтео, уочава вашу грдну и потпуну предност.

Мој смртни грех је предлог да, после мене, будете шефица РТС-а. Зашто је то грех? Сами сте, у више одговора на постављена питања, ничим изазвани, признали да вам је нуђено „у више наврата од стране више влада” да будете „главни уредник РТС-а, па и директор”. Дакле, предложих вас из истих разлога као и „више српских влада у више наврата”. Те разлоге сте, опет несебично, ставили у аутопортретске реченице које, уз ваше допуштење, цитирам: „Главни мотив тих понуда било је препознавање моје енергије, да могу да руководим главном телевизијом и променим је”. Наравоученије: кад ви кажете да сте кандидат, то је препознавање ваших енергетских вредности. Кад ја кажем да сте кандидат, тиме само „учвршћујем сопствени положај за који се борим из петних жила”. Кад ви са „више влада у више наврата” разговарате о својој кандидатури, то је дијалог моралног новинара са режимом. Кад ја разговарам са странкама, то је неморално „постављање уредника да би се преко њега вршио утицај”. Зар новинарка ваших квалитета мисли да је логика само нови облик моје пословичне пакости?

Упркос чињеницама, подржавам сопствени предлог. Особа која тако лоше говори о колегама које су прешле са Б92 на РТС, која пре подне разговара о сопственој кандидатури са „више влада у више наврата”, а увече објективно уређује дневник, идеална је, извините што ласкам себи, за мог наследника.